evropský sociální fond v ČR
EVROPSKÁ UNIE
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY
OP Vzdělávání pro konkurenceschopnost
INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ
UNIV3
newsletter duben 2015

PROJEKT UNIV3

Projekt ministerstva školství nazvaný UNIV 3, který v roce 2015 směřuje ke svému naplnění, navazuje na úspěšné projekty UNIV a UNIV 2 KRAJE, které se od roku 2005 zaměřily na postupnou přeměnu středních odborných škol v centra celoživotního učení.

Stovky škol v celé ČR (v projektu UNIV 2 KRAJE se jich zapojilo 325) se v projektech učily vytvářet vzdělávací programy šité na míru pro daný region, lektorovat dospělé a být schopnými marketingovými hráči na trhu vzdělávání.

Už v této etapě se poprvé objevil nový prvek v českém školství – princip uznávání výsledků neformálního učení. Během života, na pracovištích nebo díky svým zájmům, se totiž mnozí lidé naučí řadu odborných znalostí a dovedností. Nový zákon č. 179/2006 Sb. umožnil začít vytvářet standardy k tomu, aby takovéto kompetence mohly být oficiálně zhodnoceny.

Princip zhodnocení neformálně získaných znalostí uchazeče, spojený se vzděláváním v tzv. „dílčích kvalifikacích“, umožňuje zájemci o zvýšení kvalifikace doplňovat si v kurzech pouze ty kompetence, které mu pro získání práce chybí (proces uznávání). Systémem jednotlivých dílčích kvalifikací navíc může klient dojít např. až k výučnímu listu.

Až donedávna se u nás daly oficiálně uznávané kvalifikace získat výhradně v klasickém školském systému. Nyní postupně dochází k naplňování vize o vybudování systému celoživotního učení. Potvrzuje se, že jde o prvek nezbytný pro udržení konkurenceschopnosti České republiky v mezinárodní konkurenci.

Nový princip dílčích vzdělávacích programů má ambici výrazně urychlit a zlevnit vzdělávání pro dospělé uchazeče, kteří se z nejrůznějších důvodů rozhodnou vrátit do „školních lavic“. Rekvalifikacím se přitom podle posledních odhadů nevyhnou tři čtvrtiny lidí v produktivním věku. ČR se totiž ocitla v paradoxní situaci, kdy přes rostoucí nezaměstnanost firmy mnohdy marně hledají kvalifikované pracovní síly pro konkrétní práce.

PROCES UZNÁVÁNÍ

Rekvalifikace, kterými se lidé připravují k vykonání zkoušky, propojil projekt UNIV 3 s procesem uznávání. Při jeho realizaci se pracovníci středních škol setkávali také s ostatními institucemi dalšího vzdělávání, především těmi, které rekvalifikace samy realizují. Projekt je řešen ve všech krajích ČR s výjimkou Prahy.

V rámci UNIV 3 bude připraveno celkem 412 konkrétních modulových rekvalifikačních programů, které budou po ukončení projektu k dispozici všem subjektům poskytujícím rekvalifikační vzdělávání. Současně budou využívány i v procesu akreditace rekvalifikací. Aktuálně jsou všechny hotové.

Vytvořené rekvalifikační programy navíc vycházejí ze standardů Národní soustavy kvalifikací (NSK), což je oficiální databáze dovedností potřebných pro výkon konkrétního povolání nebo pracovní pozice. Důležitou fází v projektu se stalo pilotní ověřování procesu uznávání podle standardů NSK. Celkem se uskuteční kolem 660 takových pilotních ověření pro různé kvalifikace.

Projekt UNIV 3 se tak, v nadsázce řečeno, stali „zkušebním provozem“ projektu NSK. Pilotáže totiž v praxi ověřily také nastavení požadavků obsažených ve standardech této databáze. Vedle škol a vzdělávacích institucí se k pilotním ověřováním vyjadřují především zaměstnavatelé v krajích, autorizující orgány a úřady práce.

Propojení rekvalifikací s procesem uznávání je důležitým principem v projektu UNIV 3. Během jeho realizace jsou vylaďovány postupy, které umožňují, aby se zájemce o přípravu na zkoušku nemusel účastnit vzdělávacího programu v jeho plném rozsahu, ale aby se mohl skutečně učit jen ty znalosti a dovednosti, které mu pro naplnění standardu chybí.

DLOUHODOBÁ UDRŽITELNOST

V úvodní fázi projektu se pracovníci středních škol a institucí dalšího vzdělávání, které na projektu participují, učili na projektových seminářích např. tvorbě modulových programů podle standardů NSK, vzdělávali se v roli hodnotitelů (mimo projekt autorizovaných osob) v procesu uznávání.

To zajistí dostatek odborníků pro přípravu modulových programů a uznávání i po ukončení projektu. Trvalá udržitelnost jeho principů je totiž jedním ze základních aspektů úspěšnosti projektu.

Další činnosti projektu UNIV 3 se zaměřuje na inovaci systému akreditací na MŠMT. Vytvářeny jsou metodiky pro kontrolní činnost pracovníků ministerstva školství v této oblasti a připravuje se také elektronický systém pro podávání a vyřizování žádostí o akreditace. Inovována bude též metodika žádostí o akreditaci.

MÁME KOORDINÁTORY, KTEŘÍ ZNAJÍ SVŮJ TERÉN

ZA PROJEKTEM UNIV 3 SE OHLÍŽÍ JEHO HLAVNÍ MANAŽERKA, MGR. RENATA DRÁBOVÁ

Dnes už můžeme o projektu UNIV 3 hovořit tak trochu v minulém čase. Můžete charakterizovat jeho hlavní cíle a okolnosti?
Cílem projektu bylo a je zkvalitnit systém rekvalifikací podporou uznávání výsledků předchozího učení. Důležitou součástí projektu je i modernizace procesu žádostí o akreditace rekvalifikačních programů. Podstatnou okolností je nepochybně též skutečnost, že projekt UNIV 3 by vlastně nemohl existovat bez výsledků projektu Národní soustavy kvalifikací, který připravuje jednak kvalifikační, a jednak hodnoticí standardy pro určité profesní kvalifikace. Právě na základě těchto standardů připravujeme vzdělávací programy tak, aby standardům odpovídaly.

Jaká je zpětná vazba projektu UNIV 3 právě na NSK?
Pracujeme se schválenými standardy NSK, měli jsme jen několik málo jednotlivých programů, které v době, kdy jsme je pilotovali, ještě schváleny nebyly (např. kosmetička, manikérka, pedikérka, kariérový poradce pro vzdělávací a profesní dráhu…). Pracujeme na vyhodnocení celého procesu. Školy nebo vzdělávací instituce, které se zúčastnily pilotního ověřování, psaly své postřehy a připomínky, my je schraňujeme a předáváme právě projektu NSK, který, jak už dnes víme, bude ještě prodloužen. I proto bude možno s těmito připomínkami dále pracovat.
Hotové programy, které prošly kontrolou, se postupně začínají vyvěšovat na stránkách ministerstva školství a na stránkách projektu. Jakékoli vzdělávací instituce si je zde mohou stáhnout, mohou je použít a pracovat s nimi, a to i při žádosti o akreditaci. Mělo by to pomoci i akreditační komisi při posuzování žádostí.
Když jsme s projektem začínali, bylo v NSK schváleno asi 300 standardů profesních kvalifikací. Dnes je jich bezmála 700, takže už jsme opravdu někde jinde. I my jsme v UNIV 3 na tento posun zareagovali a pustili jsme se do tvorby dalších vzdělávacích programů. Jejich cílovými skupinami jsou pracovníci vzdělávacích institucí, a samozřejmě účastníci dalšího vzdělávání, které školy nebo vzdělávací instituce získávají prostřednictvím úřadů práce, náborem ve školách, mezi známými, příbuznými apod.

Co považujte za zásadní v konkrétním procesu vzniku vzdělávacích programů?
To je jistě řada okolností, ale zmíním jednu: aby programy mohly vzniknout podle jednotné metodiky, probíhaly semináře, a poté pracovní setkání, kde se autoři už setkávali nad konkrétní profesní kvalifikací, k níž tvořili program. Snažili jsme se, aby každý program zpracovávaly dvě instituce, a to proto, aby byl opravdu široce použitelný. Někde se to podařilo, někde ne. Také záleželo na tom, kolik škol v republice konkrétní obor vyučuje. Měli jsme například obuvnické profese ve Zlínském kraji, které skutečně tvořila pouze jedna škola.

Jak důležité při tom bylo hledisko skutečné využitelnosti rekvalifikačního programu v praxi?
Bylo zcela zásadní. Pokud byl program napsán, následovala výuka podle programu a závěrečná zkouška. Museli jsme ovšem nejprve v seminářích připravit i pracovníky vzdělávacích institucí na pilotní ověřování. Na závěrečné zkoušky jsme vždy zvali zástupce zaměstnavatelů, a to právě proto, aby posoudili, zda zkouška skutečně proběhla podle standardu a zda kompetence v něm jsou opravdu využitelné v praxi. To je velmi důležitá zpětná vazba ke standardu, kterou předáváme NSK. Zaměstnavatelé se samozřejmě vyjadřovali už v počáteční fázi přípravy i k samotnému programu dalšího vzdělávání.

Pilotních ověřování nakonec proběhlo kolem 660, o hodně více, než bylo původně plánováno. Jak toto číslo okomentovat?
Podle mě tak, že se nám daří. Po určitých počátečních rozpacích škol a vzdělávacích institucí, jak to pilotní ověřování asi bude vypadat a jak ho zvládnou, nyní naopak odmítáme školy a vzdělávací instituce, které se nabízejí, že by pilotovaly další a další profesní kvalifikace.

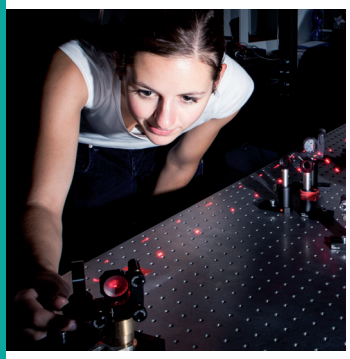

Projekt je v závěrečné fázi. Čím teď žije a co jej ještě čeká?
Skončily semináře na přípravu studijních materiálů, což byla zajímavá aktivita. Postupy při přípravě studijních materiálů pro další vzdělávání jsou totiž přece jen trochu jiné, než pro to počáteční, proto jsme tyto semináře zařadili.
Čekají nás poslední pilotáže a samotné ukončování projektu. V rámci projektové aktivity 4 jsou zde dva významné výstupy, a sice metodika k akreditaci rekvalifikačních programů a informační systém k akreditacím rekvalifikačních programů. Systém je vytvořen, ale zatím nefunguje, jak má. Je zde víc faktorů, které ovlivňují, že zatím není plně funkční. MŠMT předpokládá, že bude spuštěn v nejbližších dnech.

Na koho byste vzpomněla, když se za projektem ohlédnete?
Velice důležitým prvkem v pyramidě vedení projektu byl management v krajích. Máme krajské koordinátory, kteří znají terén ve svém regionu, vědí, na koho se zde obrátit, koho požádat o spolupráci, jaké školy nebo jiné vzdělávací instituce jsou spolehlivé, jsou schopné realizovat pilotní ověřování. To si myslím, že je velice důležitý prvek. A potom samozřejmě samotné školy a soukromé vzdělávací instituce v krajích, které hledaly účastníky do pilotního ověřování.

Už šestým rokem je řešen projekt Národní soustava kvalifikací (dále jen NSK), který připravuje kvalifikační a hodnoticí standardy pro konkrétní profesní kvalifikace (dále jen PK). Na základě těchto standardů připravují týmy v projektu UNIV 3 vzdělávací programy v oblasti dalšího vzdělávání, které musí vycházet ze schválených standardů profesních kvalifikací v NSK a musí jim obsahově odpovídat.

Projekt NSK2 probíhá od května roku 2009 a navazuje na projekt NSK1. Projekt NSK1 byl zaměřen zejména na vybudování celé Národní soustavy kvalifikací, její architekturu, a zohlednil základní prvky definované zákonem č. 179/2006 Sb. V rámci projektu byly vytvořeny také standardy profesních kvalifikací zejména na nižších kvalifikačních úrovních 2 a 3, což v rámci formálního vzdělávání odpovídá střednímu vzdělání s výučním listem.
V rámci projektu NSK2 se vytvářejí profesní kvalifikace zejména pro kvalifikační úroveň 4 (odpovídá střednímu vzdělání s maturitní zkouškou), ale i pro vyšší kvalifikační úrovně 5, 6 a 7. NSK je rámována zákonem č. 179/2006 Sb. (zákon o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání) ve znění pozdějších předpisů. Tento zákon byl novelizován v roce 2012 a předpokládá se jeho další novelizace v nejbližší době.
Projekt NSK2 byl plánován do června 2015, ale bude prodloužen do listopadu 2015. „Počítáme s tím, že v rámci prodloužení ještě budou vznikat nové kvalifikační standardy PK a proběhne plánovaná revize standardů PK nastavená po 4 letech od schválení," sdělila Ing. Zorka Husová (NÚV), manažerka pro tvorbu standardů v projektu NSK2.
Cílový počet standardů PK vytvořených v rámci projektu je přibližně 1200. Po jejich schválení budou umístěny v informačním systému na portálu IS NSK – www.narodnikvalifikace.cz.

STANDARDY NSK: STAVEBNÍ ZÁKLAD PRO TVORBU VZDĚLÁVACÍCH PROGRAMŮ V UNIV 3

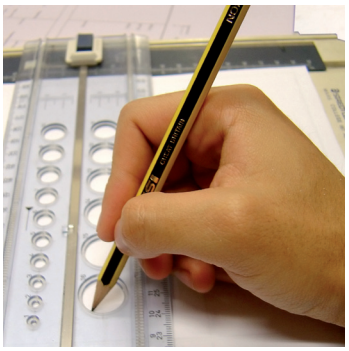

JAK SE TVOŘÍ STANDARDY

Zdrojem pro tvorbu kvalifikačních a hodnoticích standardů v rámci NSK2 je Národní soustava povolání (www.nsp.cz), kde jsou uvedeny u příslušné jednotky práce činnosti a odborné kompetence požadované na danou pracovní pozici. Vytváří se tedy nejdříve kvalifikační standard PK, který se dále rozpracovává do hodnoticího standardu. Kvalifikační standard říká, co má uchazeč o danou PK znát a umět, hodnoticí standard popisuje, co a jak se bude ověřovat při zkoušce. V rámci projektu se každý rok vytváří v sektorových radách průměrně 300 standardů profesních kvalifikací. „Zástupce zaměstnavatelů do sektorových rad, kteří mají největší přehled o kvalifikačních potřebách v daném odvětví, jmenují „střešní zaměstnavatelé" – Hospodářská komora ČR a Svaz průmyslu a dopravy ČR," vysvětluje Z. Husová.
NSK2 pracuje s bezmála třiceti sektorovými radami. V každé z nich pracuje v průměru deset až patnáct odborníků ze strany zaměstnavatelů a vzdělavatelů. Tvorbu standardů PK metodicky podporuje a řídí odborný metodik NÚV. Kvalita standardů PK je zajištěna standardním mechanismem v rámci schvalovacího procesu počínaje posuzováním standardů PK dalšími odborníky, přes schvalování v sektorových radách, a následně jsou standardy PK předloženy na příslušné autorizující orgány (ministerstva) k posouzení. Závěrečné posouzení a schválení probíhá na MŠMT. Standardy jsou nakonec zveřejněny v IS NSK (viz odkaz výše).
Standardně probíhají i revize standardů PK dle nastaveného mechanismu, zpravidla po 4 letech. S ohledem na vývoj v daném odvětví může dojít k revizi standardů i v kratším čase. „V rámci prodloužení projektu NSK2 se plánuje v roce 2015 revize 70 standardů a tvorba 100 nových standardů PK," konstatuje Z. Husová. Aktuální přehled o připravovaných i revidovaných standardech na další období je umístěn na webových stránkách NÚV: http://www.nuv.cz/cinnosti/analyzy-trhu-prace-rozvoj-kvalifikaci-dalsiho-vzdelavani/nsk.

INFORMAČNÍ SYSTÉMY NSK

V rámci projektu NSK2 byly vytvořeny dva důležité informační systémy IS NSK a ISKA, které jsou plně funkční. Na portálu NSK (www.narodnikvalifikace.cz) jsou kromě schválených standardů PK zveřejněny i anglické verze kvalifikačních standardů a další důležité informace, jako jsou např. články týkající se využívání NSK, „často kladené otázky" apod. Jakmile jsou standardy PK zveřejněny, mohou si potenciální autorizované osoby podávat žádost o autorizaci na příslušných autorizujících orgánech. Po udělení autorizace mohou autorizované osoby zkoušet uchazeče o PK v souladu se zák. 179/2006 Sb. Dalším systémem je informační systém kvalifikací a autorizací (dále jen ISKA), který funguje od ledna 2013 a slouží zejména autorizujícím orgánům pro vedení celé agendy autorizací včetně zkoušek. Od listopadu 2013 je tento systém rovněž přístupný autorizovaným osobám.
„Byli bychom velmi rádi, aby autorizované osoby tento systém využívaly jak při předkládání žádostí o autorizaci, tak při procesu realizace zkoušek," vysvětluje Z. Husová. „Ulehčuje to administrativní činnosti spojené s touto agendou a pružnější kooperaci mezi autorizujícím orgánem a autorizovanou osobou." Oba systémy mají společně sdílená určitá data, čímž je zajištěna správnost těchto údajů. Součástí IS NSK je portál: www.vzdelavaniaprace, který slouží zejména občanům ČR. Mohou si zde najít jak požadavky zaměstnavatelů na volná pracovní místa, tak požadavky na vzdělání pro příslušnou pracovní pozici i možnosti, kde je možné případně absolvovat příslušný vzdělávací kurz.

SPOLUPRÁCE S UNIV 3

Projekt UNIV 3 úzce navazuje na výstupy projektu NSK2, neboť ke své realizaci využívá vytvořené kvalifikační a hodnoticí standardy profesních kvalifikací z NSK2. Průběžně probíhá komunikace mezi zástupci obou projektů k využívání výstupů, ke spolupráci při propagaci výsledků projektů a v neposlední řadě i k řešení výsledků plynoucích z pilotního ověřování standardů PK v projektu UNIV 3. Postupně předávané závěrečné zprávy z ověřování PK, příp. podnětů na úpravy včetně posudků zaměstnavatelů, vyhodnocují odborní garanti NÚV za jednotlivé obory a konzultují výsledky se zástupci sektorových rad.
Předmětem sledování na základě podkladů z projektu UNIV 3 je i přehled nákladů na výuku a realizaci závěrečné zkoušky podle standardů PK.

ELEKTRONICKÁ PODPORA

Pro nadcházející období po ukončení projektu NSK2 připravil tým projektu NSK2 také elektronickou metodickou podporu, která umožní všem klientům NSK nadále spolupracovat s NÚV na rozvoji a implementaci NSK ve vazbě na zák. 179/2006 Sb. v požadované kvalitě. Tuto podporu lze nalézt na: www.podpora.narodnikvalifikace.cz.

PRINCIPY UNIV 3? Z POHLEDU KRAJŮ JEDNOZNAČNĚ ANO!

Princip přeměny středních odborných škol v centra celoživotního vzdělávání získal během takřka dekády realizace projektů UNIV zásadní podporu ze strany krajských úřadů.

Kraje projekt UNIV 3 a jeho principy z pozice zřizovatelů škol systémově podporují. S negativním demografickým vývojem tato podpora ještě výrazně roste. Dotazové šetření ale také ukázalo, že na krajích si situaci ohledně zájmu o další vzdělávání neidealizují. Jak zaznívá, bude důležité nadále motivovat především samotné účastníky, jejich zaměstnavatele, ale i Úřad práce a další sociální partnery škol, aby byla naplněna dlouhodobá udržitelnost ideje.
Ministerstvo školství princip proměny škol v centra celoživotního učení systémově podporuje právě rozvojem projektů nazvaných UNIV. V nich se školy teoreticky i prakticky učily být po všech stránkách úspěšnými tvůrci a poskytovateli dalšího vzdělávání dospělých, tedy svého druhu „podnikateli na trhu dalšího vzdělávání“.
Počty žáků klesají ve všech krajích. Například v Ústeckém kraji klesl od roku 2005 do roku 2014 počet žáků v úrovni středního vzdělání o plných osm tisíc ze 42 tisíc na 34 tisíc.
Z uvedeného plyne velká podpora, kterou kraje oficiálně vyjadřují projektu UNIV 3 a jeho principům. Do systémových projektů MŠMT realizovaných pod hlavičkou Národního ústavu pro vzdělávání Praha, které jsou zaměřeny na podporu vzdělávání dospělých, se ostatně kraje zapojují už od roku 2005. Tehdy byly realizovány projekty UNIV a následně UNIV 2 KRAJE.
Podporu těchto principů kraje většinou ukotvily i do svých strategických dokumentů – dlouhodobých záměrů v oblastech vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy a rozvoje lidských zdrojů. Vůči zřizovaným školám je pak napříč kraji uplatňována v rámci dlouhodobé strategie podpora stabilních středních škol, které nabízejí širokou škálu oborů vzdělání a forem studia pro všechny cílové skupiny, včetně dospělých.
Mnohde je podpora rozvoje dalšího vzdělávání ještě rozmanitější. Vyhlašovány jsou například každoroční soutěže středních škol, kde se mimo jiných kritérií hodnotí i rozsah a rozmanitost realizovaných kurzů pro dospělé, a to nejen v segmentu profesního, ale i volnočasového a zájmového vzdělávání. I tady školy mohou využít výstupy a zkušenosti, které získaly díky svému zapojení do UNIV 3.

ŠKOLY JAKO VZDĚLAVATELÉ DOSPĚLÝCH – ZKUŠENOSTI Z KRAJŮ:

– I když je pro následující roky predikováno zastavení trendu demografického poklesu, budoucí zvyšování počtu žáků bude pouze pozvolné. Pokud si tedy chtějí střední školy své kapacity zachovat, nezbývá, než nahradit žáky jinou cílovou skupinou, dospělými.

– Další vzdělávání na středních školách nabízí šanci naplnit nevyužité kapacity – využít své pedagogy, prostory, vybavení i materiál určené původně žákům počátečního vzdělávání.

– Ekonomický přínos vzdělávání dospělých je pro školy nezanedbatelný, jde totiž o aktivitu komerční.

– Výrazné benefity projektu UNIV 3 jsou patrné i ze strany dospělých klientů vzdělávání na středních školách. Sem spadá zejména rozmanitost ve výběru kurzů (profesních i zájmových), snadná dostupnost vzdělávání nebo možnost využití dalších školou nabízených služeb (uznávání dle 179/2006 Sb., kariérové poradenství, stravování, ubytování…).

– Získávání kvalifikace v profesních kvalifikacích se ukazuje jako jednoznačně funkční mechanismus. Jeho prostřednictvím totiž může jedinec v relativně krátké době získat formální doklad o tom, co umí a co se naučil třeba i mimo systém klasického školního vzdělání. Díky tomu se zvyšuje jeho uplatnitelnost na trhu práce. V současné době využívají tento systém hlavně úřady práce v rámci rekvalifikací. Postupně jej do svých kariérních řádů zapracovávají také osvícenější zaměstnavatelé.

– Významnou výhodou je možnost zaměřit školami vytvářené programy dalšího vzdělávání dospělých na ty obory, v nichž kraje na trhu práce takříkajíc „tlačí bota“.

– Prakticky všechny kraje se snaží na tuto situaci reagovat např. prostřednictvím stipendijních programů na podporu vybraných oborů. Stejně tak školy dělají ve svých náborových kampaních v posledních letech maximum pro získání žáků do takovýchto oborů.

– Široký rozvoj vzdělávání dospělých ale nebude možný bez ochoty firem i lidí zapojovat se do celoživotního učení. Ta je v jednotlivých regionech do značné míry limitována vzdělaností strukturou obyvatelstva a jeho sociálním složením. Z průzkumů totiž vyplývá, že nejčastější překážkou pro zapojení do celoživotního učení je, kromě ekonomické stránky, nízká úroveň původně dosaženého vzdělání.

– Z dosavadních zkušeností získaných při realizaci programů dalšího vzdělávání v projektu UNIV 3 vyplývá, že největší zájem o účast při vzdělávání dospělých mají lidé, kteří již jsou zaměstnaní a účast v kurzech dalšího vzdělávání berou jako možnost si zvýšit kvalifikaci, případně se vzdělat v oblastech, ve kterých by se chtěli v budoucnu pracovně pohybovat.

– Téměř všechny ze škol zapojených v projektu UNIV 3 se podle hodnocení z krajů této příležitosti chopily a snaží se nabyté know-how dále rozvíjet. Trh dalšího vzdělávání nicméně zahrnuje i poptávkovou stranu, tj. zaměstnavatele a úřady práce, u nichž podle odezvy z některých krajů systémová podpora zatím chybí.

ODBORNÍCI Z KRAJŮ NA ADRESU UNIV 3:

– „Ekonomický přínos vzdělávání dospělých je pro školy nezanedbatelný, ale neméně významná je přenositelnost zkušeností mezi počátečním a dalším vzděláváním, a tedy rozšiřování profesních kompetencí pedagogů. Škola se tak navíc stává přirozeným centrem vzdělávání v dané spádové oblasti – ve městě nebo obci, napříč všemi generacemi.
Takováto přirozená centra konečně jistě vezmou na vědomí všichni napříč institucemi, jako jsou Úřad práce, Hospodářská komora nebo zaměstnavatelé, a využijí jejich činností v oblasti dalšího vzdělávání. Nastartování tohoto procesu projekt UNIV 3 rozhodně přispěl, a je např. i v rámci jihočeských středních škol zapojených do projektu velmi dobře hodnocen…“
(ing. Hana Šímová, vedoucí školského odboru Krajského úřadu Jihočeského kraje).

– „Projekty UNIV podporujeme od jejich počátku. Pomohly nám v kraji vytvořit síť středních škol nabízející celoživotní vzdělávání. Toto sdružení, vystupující pod názvem Centrum uznávání a celoživotního učení Olomouckého kraje, se stalo významným hráčem na vzdělávacím poli… Je podstatné, že vzdělávání dospělých dnes umožňuje maximální využití kapacit, odborného a lidského potencionálu škol i v době demografického poklesu počtu žáků…“
(Mgr. Miroslav Gajdůšek, vedoucí školského odboru Krajského úřadu Olomouckého kraje)

– „Obory, které trh práce poptává, jsou obvykle náročnější na studium a praxi, a proto získávají pro absolventy základních škol atraktivitu jen pozvolna. V tomto ohledu se tedy otevírá široký prostor pro přesunutí této neuspokojené poptávky do segmentu vzdělávání dospělých. Ti mají možnost cestou profesních kvalifikací pružně reagovat na potřeby zaměstnavatelů…“
(JUDr. Hana Poláková, vedoucí odboru školství Krajského úřadu Jihomoravského kraje).

–„Střední školy jsou na další vzdělávání dospělých připraveny z hlediska personálního i materiálního… Z řad nezaměstnaných je ovšem zájem o účast na dalším vzdělávání i přes informace zveřejňované na úřadech práce nižší, než bylo očekáváno. Ochota dospělých při zapojení do dalšího vzdělávání mimo projekt UNIV 3 je limitována především ekonomickou stránkou. Tu lidé uvádějí jako nejčastější příčinu bránící zapojení do dalšího vzdělávání…“
(JUDr. Radmila Šulcová, vedoucí školského odboru Krajského úřadu Královéhradeckého kraje).

– „Dlouhodobá udržitelnost principů projektu je z hlediska budoucnosti jeho dominantní okolností. V projektu vytvořené vzdělávací programy zůstanou k dispozici všem vzdělavatelům. Především ale nikdo školám nevezme vytvořené know-how, vyškolené pedagogy a sebevědomí vzdělavatelů, kteří se umí pohybovat na oborovém trhu…“
(JUDr. Jaroslava Havlíčková, vedoucí školského odboru Krajského úřadu Plzeňského kraje).

– Je nesporné, že projektový záměr UNIV 3 je smysluplný, svým obsahem reaguje na potřeby kraje a nabízí středním školám jako dominantním profesním vzdělavatelům vizi, jak systémově a efektivně rozšířit nabídku svých vzdělávacích služeb. Získávání kvalifikace v profesních kvalifikacích je ovšem formou, která si teprve získává své místo ve vzdělávacím systému, je třeba ji pro širší využití více popularizovat, a to zejména mezi zaměstnavateli… Pro úspěch tohoto principu je také nezbytné, aby struktura jednotlivých profesních kvalifikací v Národní soustavě kvalifikací (NSK) odpovídala skutečně aktuálním potřebám trhu práce a byla podle nich pravidelně revidována.
Z hlediska poptávky zaměstnavatelů jsou za „nedostatkové“ považováni zejména absolventi učebních oborů technického směru, kteří jsou zároveň ochotni skutečně pracovat…
Lidé se domnívají, že nejsou dostatečně vzděláni, aby se mohli dále vzdělávat. Obyvatele bude třeba trpělivě a opakovaně přesvědčovat o tom, že pouze celoživotní učení je cestou k úspěšnému uplatnění se na trhu práce…
Zaměstnavatele a úřady práce by bylo vhodné stimulovat tak, aby školy, jako instituce schopné nabídnout kvalitní profesní vzdělávání pro dospělé, našly na trhu své odběratele, kteří budou motivováni investovat do personálního rozvoje sebe sama či svých zaměstnanců.“
(ing. Štěpán Harašta, vedoucí krajského odboru školství Ústeckého kraje).

Zdroj: dotazové šetření UNIV 3, prosinec 2014

PROJEKTY UNIV BYLY ETAPOU POSTUPNÉHO VÝVOJE STŘEDNÍCH ODBORNÝCH ŠKOL

S BLÍŽÍCÍM SE ZÁVĚREM PROJEKTU UNIV 3 SE ZAVRŠUJE JEDNA VÝZNAMNÁ KAPITOLA V OBLASTI DALŠÍHO VZDĚLÁVÁNÍ. ZA REALIZOVANÝMI PROJEKTY UNIV, UNIV 2 KRAJE A UNIV 3 SE OHLÍŽÍ NĚKDEJŠÍ DLOUHOLETÁ HLAVNÍ MANAŽERKA TĚCHTO PROJEKTŮ PHDR. JANA BYDŽOVSKÁ.

Jak byste charakterizovala projekty UNIV a co bylo v jejich počátcích nejobtížnější?
Práci v projektech UNIV hodnotím jako určitou etapu postupného vývoje středních odborných škol, které s naší pomocí začaly využívat svých kapacit, tzn. pedagogů a odborného vybavení nejen ke vzdělávání žáků, ale i ke vzdělávání dospělých občanů.
Nebylo to vždy jednoduché. Museli jsme získat důvěru představitelů školství a ředitelů škol v zúčastněných krajích a přesvědčit je, aby spolu s námi sdíleli naše nadšení pro myšlenky projektů. Bylo nutné přesvědčit pedagogy škol, aby se do projektu zapojili a byli ochotni se vzdělávat. Bylo také nutné k ověřování programů dalšího vzdělávání i procesů uznávání, tedy k vlastní realizaci projektu, získat ke spolupráci Úřady práce, podniky a firmy.

Co mají projekty UNIV společného?
Společná je úzká a kontaktní práce projektového týmu se zapojenými školami, tedy s řediteli škol a jejich pedagogy. Školy jsme navštěvovali a konzultovali s nimi jejich představy o dalším vzdělávání i řešení projektů a jejich názory nás posouvaly dál. V rámci řízení jsme zvolili krajské zastoupení projektového týmu a naši pracovníci odvedli ve všech třech projektech obrovskou a samostatnou práci, včetně zajištění nezbytné administrace.

Jak zpětně hodnotíte výsledky této práce?
Jsem spokojena. Mám radost z toho, že zkratka UNIV se stala určitým symbolem pro poskytování vzdělávacích služeb dospělým ve školách, mám radost z toho, že kraje dnes považují další vzdělávání za běžnou činnost středních odborných škol, kterou uvádí ve svých dlouhodobých záměrech. Mám radost i z toho, že ředitelé a pedagogové škol již nepochybují o bonusech, které poskytování vzdělávání dospělým přináší, ať již je finanční, či zvyšuje publicitu škol, zájem sociálních partnerů i spolupráci s Úřady práce ad.
Mohu mít radost i z toho, že školy mezi sebou spolupracují a vytvářejí krajské sítě. Výsledkem je, že mnohé školy jsou autorizovány a poskytují profesní kvalifikace podle zákona č. 179/2006 Sb., a vyhlášky č. 176/2009 Sb., včetně tvorby modulových programů dalšího vzdělávání. To je velmi významné, opravdu se domnívám, že střední odborné školy si udrží i po ukončení projektů UNIV velmi kvalitní poskytování těchto služeb.

Tak rozsáhlé projekty jistě musely řešit i řadu problémů?
Bylo by špatné se domnívat, že všechno bylo vždy růžové. Zejména projekt UNIV 3 dostal do vínku požadavky, které nebyly příznivé, např. požadavek příliš rychlého čerpání finančních prostředků nebo komplikovaná výběrová řízení, která končila na Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS). Výsledek pokaždé dopadl v náš prospěch, bylo však půl roku pryč a po tu dobu se nesměly čerpat určené finanční prostředky. S tím se ostatně potýkalo mnoho dalších projektů tohoto období čerpání ESF.

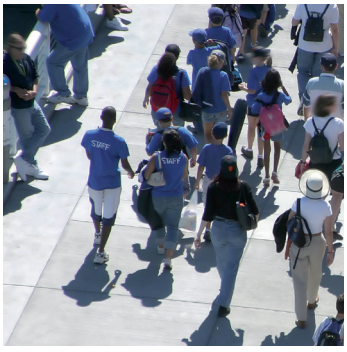

Projekty, to byli také lidé, kteří zadanou práci odváděli…
Odvedená práce v projektech UNIV ovoce přinesla, a to nejen krajům a školám, ale také mně a celému projektovému týmu. Musím zmínit, že při jeho personálním obsazení jsem měla, až na určité výjimky, štěstí. Tým se sice postupně obměňoval, převážná část pracovníků však byla stabilní, složená z velmi kvalitních a erudovaných lidí. Pro všechny bylo a je zejména nyní, ke konci UNIV 3, těžké udržet velké pracovní nasazení, které tyto projekty vždy vyžadovaly. Projekty UNIV a UNIV 2 byly úspěšně ukončeny a pevně věřím, že závěr UNIV 3 bude stejně úspěšný jako u projektů předchozích.

PROJEKTY:

- *UNIV – Uznávání výsledků neformálního vzdělávání a informálního učení v sítích škol poskytujících vzdělávací služby dospělým realizovaný od 19. 8. 2005 do 31. 7. 2008. Projekt podporoval poskytování dalšího vzdělávání středních odborných škol v šesti krajích ČR.*
- *UNIV 2 KRAJE – Proměna středních škol v centra celoživotního učení od 1. 8. 2009 do 31. 8. 2013. Projekt podporoval střední odborné školy všech 13 krajů ČR (kromě HM Prahy) v tom, aby se staly poskytovateli dalšího vzdělávání, rozšířily a vytvářely nabídku programů dalšího vzdělávání i dalších služeb spojených s jeho poskytováním.*
- *UNIV 3 – Podpora procesů uznávání, projekt realizovaný od 1. 2. 2012 do 30. 6. 2015. Projekt usiluje o proměnu středních odborných škol ve schopné podnikatelské instituce, které při klesajícím počtu žáků nabídnou vzdělávání dospělým a zároveň si tak zajistí využití svých kapacit.*

NENÍ SNADNÉ HODNOTIT ZNALOSTI DOSPĚLÝCH

Osobnost hodnotitele je jedním ze stěžejních prvků procesu uznávání, který patří k základním principům projektu UNIV 3. Úkolem hodnotitele je totiž zhodnotit při zkoušce znalosti uchazečů o doplnění vzdělání, kteří vstoupili do procesu uznávání. Jak při seminářích projektu UNIV 3 zdůrazňovala budoucím hodnotitelům lektorka PhDr. Jiřina Novotná z Národního ústavu pro vzdělávání Praha, musí se hodnotitel snažit o maximální objektivizaci. Je při tom obtížné porovnávat výkony různých lidí. Jistou výhodu mají hodnotitelé v „technických“ případech, kdy je hodnoceným výsledkem změřitelný a relativně snadno posouditelný výrobek. Tak tomu ale v mnoha případech nebývá…

PROTO POZOR NA…

STRES: Je třeba brát v potaz, že opakovaný vstup do vzdělávacího procesu je zátěžová situace pro lidi, kteří třeba dvacet, třicet let nevstoupili do školy. Teď mají najednou mluvit před cizími lidmi. Učitel si ze své pozice těžko uvědomuje, jak obtížná a traumatizující pozice to pro ně může být – pro něho jde o běžné prostředí. Při zdánlivé neznalosti pak u zkoušky nemusí jít o to, že člověk neumí, ale že se zablokoval. Už jen vstupem do školní budovy se v něm totiž může oživit pocit, že bude zase neúspěšný.

SROZUMITELNOST: Hodnotitel musí klást velmi jasné a srozumitelné otázky. Při posuzování činností platí zásada nejdříve pozorovat, až potom hodnotit.

PRVNÍ DOJEM: Člověk na nás může při plnění prvního úkolu vytvořit velmi zavádějící dojem. Musíme proto hodnotit až celek, což většina z nás nedělá. Může se stát, že si hodnotitel vytvoří od první otázky chybný dojem, že hodnocený vše umí a že tím pádem nepotřebuje žádnou pomoc.

PODOBNOST: Riziko přináší připisování vlastností na základě podobnosti a efekt mírnosti a shovívavosti. Máme totiž tendenci přisuzovat někomu, koho vidíme poprvé, vlastnosti někoho jiného, koho známe a kdo je mu podobný.

SYMPATIE: Efekt mírnosti funguje velmi prostě – milí a sympatičtí lidé zkrátka mívají lepší hodnocení. To funguje všude, ve škole i v práci. Pokud hodnocení neprobíhá přímo formou testů, pak sympatie vzbuzující lidé často získávají lepší zaměstnání než s nimi odborně srovnatelní, ale třeba i než lidé s vyšší odborností a úrovní znalostí. Uvědoměné sympatie k hodnocenému ale mohou paradoxně přinést i opačný důsledek. Část hodnotitelů si řekne – pozor, je mi sympatický, tak budu přísnější! Člověka pak naopak podhodnotí.

„HEZOUNY“: Mírnější přístup ke zkoušenému může souviset i s jeho fyzickou atraktivitou – ti hezcí mohou hned udělat lepší dojem a přistupuje se k nim jinak. Svoji roli hraje i otázka věku. Těm věkově blízkým zkrátka lépe rozumíme.

PŘÍKLADY DOBRÉ PRAXE

CO JSOU PŘÍKLADY DOBRÉ PRAXE

PŘÍKLADY DOBRÉ PRAXE (PDP) UKAZUJÍ, ŽE EXISTUJÍ TECHNIKY, METODY, PROCESY, AKTIVITY, KTERÉ VEDOU MNOHEM EFEKTIVNĚJI K DANÝM CÍLŮM NEŽ NĚKTERÉ JINÉ TECHNIKY, METODY ATD.

(ZDROJ: WIKIPEDIA).

Jde o to, že vhodné postupy, způsoby ověřování a žádoucí výstupy mohou být vyřešeny s méně problémy a s menším počtem nepředvídatelných komplikací. Příklady dobré praxe lze rovněž definovat jako účinnější (méně úsilí) a efektivnější (dobré výsledky) cesty k vytčenému cíli, založené na opakovatelných postupech, které se mohou osvědčit i jinde a které může aplikovat větší počet lidí.

ZAČÍNALA JAKO PRODAVAČKA, DNES LÍČÍ HVĚZDY

Paní Petra Prokopová se narodila v roce 1987 v Novém Městě na Moravě, bydlí ve Žďáře nad Sázavou. Vyučila se prodavačkou smíšeného zboží na SŠOS SČMSD, s.r.o., Žďár nad Sázavou, posléze pracovala ve firmě Ahold jako prodavač – specialista na úseku mléčných výrobků, a také jako pokladní.

V roce 2007 se vdala, o rok později se jí narodila první dcera. Už na mateřské dovolené začala jako samouk upravovat nehty sobě a kamarádkám, později se pustila i do nehtové modeláže.
Byl to koníček. Manžel jí však dal podnět, aby se v oboru začala vzdělávat, a tak kontaktovala školu, kterou sama před pár lety absolvovala. V roce 2011, kdy byly její druhé dceři Nikolce pouhé tři měsíce, absolvovala jako samoplátce kurz Manikúra, včetně nehtové modeláže. Získala znalosti a dovednosti, certifikát jí otevřel dveře k vlastnímu podnikání.
Oporou byl Petře manžel, který pracuje u Policie ČR a ochotně pomáhá s péčí o děti. V případě nouze vypomůže i zaměstnaná maminka. V kurzu Petra navázala kontakty s vyučujícími v oboru kosmetických služeb. V rámci svých časových možností teď „dělá nehty“ doma, příbuzným a kamarádkám, které ji doporučují. Nejlepší forma reklamy je ústně předaná dobrá osobní zkušenost.
Raději však Petra jezdí za klientkami k nim domů. To jí přináší klid na práci a potřebné dočasné odpoutání od rodiny. Pro řadu žen je také velmi příjemné, když nemusí nikam docházet. Petra navíc začala spolupracovat s firmou Mary Kay. Zdokonalila se, k manikurnímu kufříku jí přibyl cestovní kufr s potřebami na líčení.

KURZY UNIV

Když přišla možnost absolvovat na žďárské škole kurz Kosmetické služby v rámci projektu UNIV 2 KRAJE, neváhala – a úspěšně absolvovala. Díky dalšímu cennému certifikátu splňuje podmínky k podnikání v oboru. S oběma kurzy byla velmi spokojena, dávala doporučení známým.
Když se dozvěděla o zahájení pilotáže Sportovní masáž v rámci nového projektu UNIV 3, rozhodla se rozšířit si kvalifikaci též o nabídku masérských služeb. Společně s ní nastoupilo i několik známých, kterým kurzy na SŠOS SČMSD, s.r.o., ve Žďáře nad Sázavou doporučila. Cíl? Po absolvování kurzu bude moci nabízet i všechny druhy relaxačních a uvolňujících masáží.
Kurz v projektu UNIV 3 hodnotí paní Petra kladně. Díky tomu, že škola zajišťuje v oblasti osobních služeb počáteční vzdělávání, bylo zázemí pro teoretickou i praktickou výuku optimální a spotřebního materiálu byl vždy dostatek. Účastníci si vyzkoušeli práci s kvalitními oleji a emulzemi v dostatečném výběru.
Prostor učebny byl po dobu kurzu určen pouze pro maséry, takže poskytoval všechno potřebné zázemí pro praktickou výuku (lehátka, stoličky, emulze, hygienické a sanitární prostředky, rádio pro relaxační hudbu) i teoretickou výuku (počítač, dataprojektor, demonstrační pomůcky). Kurz byl časově náročný a vyžadoval podporu nejbližší rodiny, aby byla možná účast v prezenční výuce i dostatečná doba pro samostudium. Hlavně anatomie a teoretické znalosti z psychologie vyžadovaly poctivou domácí přípravu. Studijní texty byly frekventantům poskytovány. Většina účastníků využila i souhrnnou publikaci s názvem Sportovní masáž. Profesní kvalifikace jsou v oblasti vzdělávání dospělých pro většinu zájemců novinkou. Petra uvítala možnost konzultace s průvodcem i lektorem diagnostického modulu, aby mohla lépe využít všeho, co se naučila již v předešlých kurzech, např. část znalostí anatomie, znalosti psychologie při jednání s klientem či znalost poskytování první pomoci. I když jí byly některé kompetence uznány, kurz absolvovala celý. Důvod? Účastníci byli předem seznámeni s rozsahem a podobou zkoušky. Chtěla být dobře připravena, a tudíž využila všech možností, které jí kurz nabízel. Tento svědomitý přístup se také projevil u zkoušky „nanečisto“ v rámci kurzu, a potom u zkoušky z profesní kvalifikace, kterou úspěšně složila. Paní Petra by přivítala, kdyby kurz probíhal po delší období. Vyhovovalo by jí volnější tempo, aby se snadněji organizoval chod rodiny a její aktivity ke klientkám, aby vše probrané dobře zvládala. K práci lektorů a všech zúčastněných neměla připomínky. Cítila přátelský přístup a profesionalitu. Její cílevědomost a houževnatost se projevily během kurzu i v momentu, kdy jí náhle zemřel tatínek. Ani v takto vypjaté situaci nepřerušila docházku a aktivity. Docházka do kurzu a „přepnutí“ na jiné myšlenky jí prý pomohly překonat těžké období. V polovině července roku 2013 Petra úspěšně složila zkoušku z profesní kvalifikace Sportovní masáž a okamžitě začala rozšiřovat svoji činnost.
V současné době poskytuje masáže na přání v hotelu v oblasti Žďárských vrchů. Protože je zvyklá za klienty cestovat, přidala další, v pořadí již třetí kufřík a přijíždí se všemi potřebami, včetně rádia pro relaxační hudbu. Klienty hotelu doplnili i jeho zaměstnanci. Taková služba na pracovišti je velmi vítána.
Petra je nadšena z toho, jak čas strávený s klientem při masáži a hudbě velmi dobře působí i na její vlastní psychiku. Čerpá energii z toho, že může dopřát radost a příjemné pocity druhým.

DNES LÍČÍ MISSKY

Od svých začátků ve spolupráci s firmou Mary Kay ušla Petra kus cesty. Podílí se na řadě akcí spojených s propagací značky i na charitativních projektech. V listopadu 2012 líčila soutěžící na casting soutěže Česká miss, v březnu 2013 modelky na přehlídku M – VIZÁŽ.
Následovala příprava na módní přehlídku spojenou s charitativní akcí pro mentálně postižené na Pražském výstavišti – líčení osobností českého showbusinessu, jakými jsou např. Helena Vondráčková, Andrea Verešová nebo Agáta Hanychová. Cesta, kterou urazila za krátkou dobu od obslužného pultu v supermarketu, přes narození dvou dětí až do současnosti, je opravdu úctyhodná.
Žďárská škola, kde se Petra vyučila a dále vzdělávala ve všech dalších kurzech, chystá na základě poptávky i kurz pro pedikérky. A paní Petra je opět na seznamu zájemců. Péče o nohy, včetně modeláže nehtů, je totiž velmi žádaná a stala se v dnešní době nezbytnou součástí péče o tělo.
Petřiným cílem je být kvalifikovanou vizážistkou. Při její píli a touze splnit si svůj sen bude určitě jednou z prvních, které se přihlásí ke zkoušce z profesní kvalifikace, jakmile bude v tomto oboru schválena.
Kurzy své domovské školy Petra doporučuje. V současné době přihlásila i svoji maminku, která se chce věnovat gastronomickým oborům.

S UNIV 3 SI SPLNIL ZAHRADNICKÝ SEN

Jednadvacetiletý Lukáš Uličný pochází z Úvalna, menší vesnice u Krnova. Už jeho rodiče i prarodiče měli velkou zahradu, a tak byl od malička zvyklý s její údržbou pomáhat. Tato práce ho již v útlém věku velmi bavila, takže když končil základní školu a rozhodoval se, kam jeho kroky dále povedou, přemýšlel o nějakém zahradnickém oboru.

Rodiče však byli přesvědčeni, že má jejich syn na víc než „jen“ na zahradníka a přesvědčili ho, aby si podal přihlášku na gymnázium v Krnově. Lukáš přijímací zkoušky na gymnázium úspěšně zvládl a v září nastoupil do prvního ročníku. Postupně však zjišťoval, že ho studium na gymnáziu příliš nebaví a nenaplňuje, což se projevilo hlavně na jeho výsledcích. Když se ve třetím ročníku ke špatným studijním výsledkům přidala i velká absence, musel studia zanechat.
Protože ho na gymnáziu bavila hlavně informatika, zkusil se přihlásit na Informatiku na Soukromé střední škole podnikatelské v Opavě. Tento obor však vydržel studovat pouze rok a opakovala se stejná situace jako na gymnáziu. Nakonec skončil pouze ze základním vzděláním na pracovním úřadu, kde byl v evidenci skoro celý rok. Občas se mu podařilo najít si nějaký přivýdělek v podobě brigád, ale stálé zaměstnání si nenašel.

OBRAT V ŽIVOTĚ

Zásadní obrat v jeho životě přišel až v roce 2011, kdy si jeho starší bratr, který bydlí v Krnově, založil společnost Grispa, s. r. o., a svého bratra v ní zaměstnal. Firma se zabývá zakládáním a údržbou zeleně a arboristikou, tedy komplexní péčí o dřeviny a porosty zejména v urbanizovaném prostředí.
Lukáš se ve firmě velmi dobře zapracoval a práce ho dle jeho slov velmi bavila a baví. Prioritou firmy je navázat na získané znalosti a zkušenosti všech pracovníků a podporovat jejich další růst. Navíc v současnosti firma realizuje zakázky EU, kde je důležité, aby co nejvíce pracovníků, kteří zakázku provádějí, mělo vzdělání v oboru. Z tohoto důvodu se Lukáš na naléhání svého bratra rozhodl, že si vzdělání doplní a vyučí se v oboru Zahradník.
Po zvážení všech možností usoudil, že nejlepší variantou bude vykonat jednotlivé zkoušky v rámci profesních kvalifikací. Při prohlížení webových stránek na internetu objevil oznámení, že Střední škola zemědělství a služeb ve Městě Albrechticích zahajuje kurz Sadovník v rámci pilotního ověřování v projektu UNIV 3. Velmi rychle se mladý muž dovtípil, že je to výborná možnost kvalitně se připravit na jednu z šesti zkoušek, které jsou nutné pro získání výučního listu v oboru.

Částečné praktické dovednosti již v zaměstnání získal, ale přesto věřil, že se v kurzu naučí i nové dovednosti, zdokonalí se a především si doplní teoretické znalosti potřebné pro složení závěrečné zkoušky. Proto neváhal a po konzultaci ve firmě, kde mu byla přislíbena veškerá podpora od uvolnění se z práce až po finanční zvýhodnění, se na kurz přihlásil.
Bylo mu sice jasné, že absolvovat kurz bude náročné především z časového hlediska, ale i přesto se rozhodl svůj volný čas obětovat. Usoudil totiž, že připravovat se na zkoušku pod vedením lektorů bude mnohem efektivnější, než kdyby se připravoval sám. Největší obavy měl z toho, aby vše zvládl (už se dlouho nemusel učit), a také se obával, že bude mít méně času na rodinu, kamarády a na své zájmy. Měl však štěstí. K účasti v kurzu získal podporu všech, což ho naplnilo vírou, že kurz úspěšně zvládne.

KURZ ZAČÍNÁ

Pilotní kurz byl rozvržen na 15 dnů a konal se vždy v úterý a čtvrtek v odpoledních hodinách a v sobotu od 7,00 do 15,00 hodin. Na vykonání zkoušky byly vyhrazeny dva dny; pátek odpoledne a sobota. I když mu byly lektorem v rámci informačně diagnostického modulu některé kompetence uznány, rozhodl se, že kurz absolvuje celý, protože nechtěl přijít o žádné informace, které, jak věřil, mu pomohou lépe zvládnout zkoušku.
Celý kurz byl podle jeho slov velmi dobře zorganizovaný, postupovalo se od jednodušších úkonů ke komplikovanějším a náročnějším. Vyhovovalo mu i rozvržení teoretické a praktické výuky. Ta teoretická probíhala v konferenční místnosti SŠ zemědělství a služeb formou prezentací vytvořených v PowerPointu. Účastníci se seznamovali s informacemi a možnostmi tradičních i netradičních způsobů výsadby a ošetřování zeleně, včetně údržby sadovnických úprav. Jako součást teoretické výuky byl posluchačům kurzu nabídnut výukový materiál, ze kterého mohli čerpat při přípravě na zkoušky.
Po teoretickém základu následovala vždy výuka praktická. Probíhala v areálu školy, kde byly frekventantům vyčleněny záhony pro přípravu půdy a výsadbu zeleně. Výuka ošetřování zeleně a údržby byla situována do školního parku. V něm byly k dispozici okrasné dřeviny listnaté i jehličnaté, výsadby trvalek a letničkové záhony. K výuce posloužil také živý plot okolo školy, na kterém si účastníci vyzkoušeli jeho stříhání a podzimní údržbu. Na travnatých plochách si potom procvičili sečení, vertikutaci, a protože kurz probíhal na podzim, tak i podzimní hrabání.
Vzhledem k tomu, že se do kurzu přihlásilo jen osm účastníků, každému se lektoři věnovali individuálně podle jejich schopností a zkušeností s ohledem na závěry průvodce a lektora informačně diagnostického modulu a zpracované portfolio dovedností. Lukáš některé praktické dovednosti zvládal bez problémů, ale i tak hodnotí úroveň kurzu velmi vysoko a přiznává, že se zde naučil spoustu věcí, které určitě využije ve své současné práci.
Protože se zkouška z organizačních důvodů konala až za týden po ukončení výuky, měl Lukáš dostatek času na přípravu. Připravoval se opravdu poctivě, protože věděl, že úspěšným vykonáním zkoušky udělá první krok na cestě za výučním listem. Pečlivá příprava se mu vyplatila. Při zkoušce prokázal svou kvalitu a zručnost a jeho výkon byl hodnocen jako nejlepší.
V současné době se Lukáš již připravuje na další zkoušky, které ho ještě na cestě k získání výučního listu čekají. Díky kurzu však získal potřebnou sebedůvěru, odvahu a také chuť dokázat sobě i svému bratrovi, že je ochoten pro získání výučního listu ke svému povolání něco obětovat.

DALŠÍ PŘÍKLADY DOBRÉ PRAXE:
https://www.univ3.cz

AKREDITACI VZDĚLÁVACÍCH PROGRAMŮ ZJEDNODUŠÍ ELEKTRONICKÝ SYSTÉM

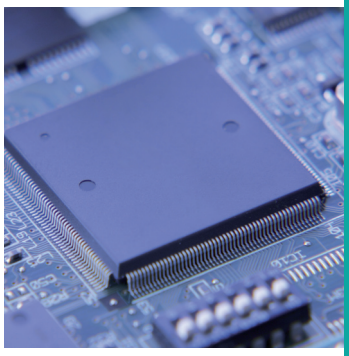

Důležitými cíli projektu UNIV 3 jsou vytvoření a spuštění elektronického systému pro přijímání a zpracování žádostí o akreditaci rekvalifikačních programů, programů v oblasti dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků a v oblasti sportu a inovace potřebných metodik a vytvoření nových. Informační systém pro akreditace by měl být velkým přínosem pro všechny.

S rozvojem poptávky po dalším vzdělávání přichází ruku v ruce výrazné zvyšování náročnosti procesu zpracování žádostí o akreditace. Jak uvádí Ing. Jiří Kubica z projektu UNIV 3, odehrávala se dosud veškerá komunikace v této souvislosti prostřednictvím poštovní korespondence, popřípadě datových schránek.
Rozvoj moderních komunikačních technologií i právní stav ČR ale podle Kubici umožňují podání žádostí ve správním řízení elektronickou formou. Ta by byla určena pro aktivní práci s přihláškou, včetně archivace materiálu v informačním systému.
Pro MŠMT byla vyvinuta nová aplikace pro elektronickou formu přijímání žádostí v akreditačním procesu (IS Akreditace). Aplikace ověří vložené údaje (např. proti ARES a ISZR), bude sloužit také k přípravě rozhodnutí o udělení nebo zamítnutí akreditace a k přípravě usnesení o přerušení nebo zastavení řízení. Bude také soustřeďovat informace o každé podané žádosti a její součástí bude též veřejně přístupná databáze udělených akreditací. Společnost, která systém vytvořila, bude po dobu pěti let zajišťovat jeho správu, podporu a provoz.

„Cílem je především maximální zjednodušení celého procesu akreditací. Zároveň systém umožní nahlížet do udělených akreditací, takže si kdokoli bude moci ověřit, zda konkrétní žadatel disponuje aktuálně potřebnou akreditací," vysvětlil Kubica.
„Je výhodou, že jakmile bude jednou podána žádost přes náš informační systém, budou v něm všechny údaje uloženy. Než bude systém spuštěn, budou zpracovány metodiky, které budou vyvěšeny na stránkách MŠMT," uvedla Mgr. Marie Kaňková, která se na oddělení DV MŠMT zabývá agendou udělování akreditací pro realizaci rekvalifikačních programů.
Termín zahájení pilotáže elektronického systému pro podávání žádostí o akreditace byl od 3. do 21. listopadu 2014. Systém bude spouštěn v průběhu roku 2015.

BUDOUCNOST AKREDITACÍ

Z hlediska budoucnosti rekvalifikací lze podle Mgr. Kaňkové očekávat z pohledu MŠMT řadu změn. „Naší snahou bude v rámci ministerstev vykomunikovat novelu zákona o zaměstnanosti, do které bychom rádi vložili princip modularizace," avizuje Kaňková.
To znamená, že pokud bude rekvalifikační kurz pořádán v návaznosti na standard profesní kvalifikace, mohl by se pořádat modulárně: „Uchazeči, který má několikaletou praxi, zkušenosti či vzdělání, bude možné na základě diagnostiky část vzdělání a praxe uznat, ušít mu kurz na míru. Dejme tomu, že místo PK chůva na 160 hodin absolvuje vzdělávání jen v rozsahu 40 hodin a poté složí zkoušku podle standardu, v rámci celého rozsahu a obsahu. Tím pádem by mělo docházet k efektivnímu čerpání finančních prostředků," vysvětlila Kaňková.
MŠMT předpokládá, že takováto modularizace začne fungovat zejména u zaměstnavatelů. „Právě zaměstnavatel totiž přesně ví, koho zaměstnává a jaké kompetence u zaměstnance potřebuje," dodala Kaňková.

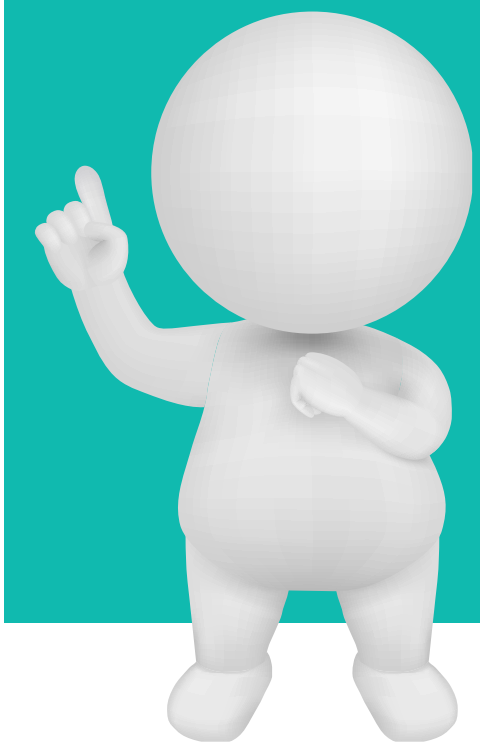

AKREDITACE

INFORMAČNÍ SYSTÉM PRO AKREDITACE:
https://akredis.msmt.cz/is/

DATABÁZE UDĚLENÝCH AKREDITACÍ:
https://akredis.msmt.cz

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

PROPAGAČNÍ KAMPAŇ
aneb PROČ JE DOBRÉ NECHAT SI OVĚŘIT ZNALOSTI

ZA ÚČELEM ZVÝŠENÍ POVĚDOMÍ O NABÍDCE PROJEKTU UNIV 3 STÁLE PROBÍHÁ CELOREPUBLIKOVÁ PROPAGAČNÍ KAMPAŇ. UPOZORŇUJE NA MOŽNOST NECHAT SI OVĚŘIT A UZNAT DOSAVADNÍ ZNALOSTI A DOVEDNOSTI.

V České republice je prozatím další vzdělávání, i přes veškeré snahy o jeho popularizaci směrem k veřejnosti, stále velmi málo rozšířeno, přestože existuje již řada projektů, které se snaží tuto aktivitu podporovat. K těmto projektům patří také projekt Ministerstva školství UNIV 3, zaměřený na podporu procesů uznávání. „Důvodem pro spuštění celorepublikové kampaně v rámci projektu UNIV 3 byla neinformovanost obyvatel České republiky o tom, že existuje něco, co by mohlo pomoci ke snížení nezaměstnanosti, která je zapříčiněna chybějící kvalifikací žadatelů o pracovní umístění," vysvětluje nezbytnost zvýšení informovanosti o nových možnostech manažerka kampaně ing. Jarmila Halouzková. Jak dodává, lidé si mnohdy ani neuvědomují, co všechno znají nebo dokáží: „Často jim k prokázání znalostí chybí právě jen ten papír," uvažuje Halouzková. Kampaň podle ní měla a má poukázat na potřebu celoživotního vzdělávání a na možnosti, které lidé mají a mohou je využít, a to i ve smyslu konkurenceschopnosti v pokročilém věku. Snahou bylo a je oslovit potenciální účastníky napříč generacemi: od absolventů základních, středních a vysokých škol i učilišť, přes nezaměstnané a nezaměstnaností ohrožené pracovníky od 18 let, až po občany středního i staršího věku, u nichž je stanovená věková hranice 64 let.

Ukázka první sady reklamních bannerů

Ukázka druhé sady reklamních bannerů

OD BANNERŮ PO SOCIÁLNÍ SÍTĚ

Kampaň v podobě tzv. PPC kampaně (pay per click) probíhá od 12. května 2014. Za tu dobu byly vytvořeny dvě sady reklamních bannerů, připravuje se třetí sada. Kampaň probíhá s využitím reklamních sítí Sklik a AdWords, průběžně je monitorována její sledovanost a prokliky na webové stránky projektu. Začlenění sociálních sítí (Facebook a Google+) zajišťuje v kampani maximální míru oslovení koncových uživatelů. Probíhá průběžné zpracovávání reportů prostřednictvím Google Analytics.

Podpůrnou součástí kampaně jsou informace v tisku, je editován facebookový profil projektu na adrese: https://www.facebook.com/rekvalifikaceuznavani.

Dále, prokliknutím na projektový web http://univ3.univ.cz, se koncový uživatel dozvídá o průběhu vlastního procesu uznávání, a to buď z třicetisekundového upoutávkového spotu, z videospotů pořízených ze zkoušek pilotních ověřování jednotlivých profesních kvalifikací, anebo z uveřejněných příkladů dobré praxe. Nedílnou součástí kampaně je i prezentační video s názvem „Projekt UNIV 3 – cesta k uznávání", které dokumentuje průběh projektu se zaměřením na uznávání předchozího učení. „Návštěvnost webových stránek, a tím i informovanost, se díky kampani značně zvýšila, spousta návštěvníků se zároveň k informacím i vracela. Trochu překvapující pro nás byl sociodemografický profil, který poukázal na to, že kampaň oslovila především ženy, a to ve věkovém rozmezí 25 – 34 let," konstatuje Halouzková.

Sociodemografický profil návštěvnosti prostřednictvím kampaně

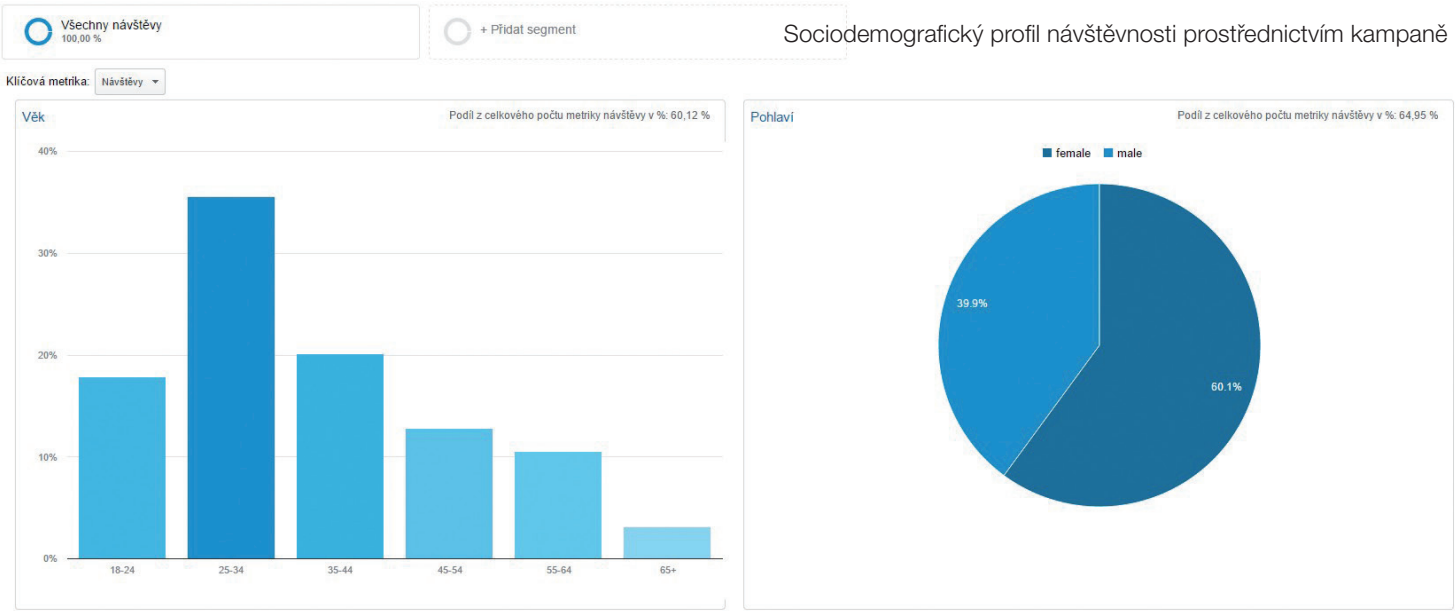

Magazín IPn UNIV 3 – podpora procesů uznávání
Vydavatel: NÚV, Weilova 1271/6, Praha 10, Tel. 274 022 111
Redakce a texty: Jiří Varhaník, Jarmila Halouzková
Uzávěrka čísla: 31.3. 2015
Grafika a sazba: Jan Velický